

درباره قضای معلق و محتوم

حضرت بهاء الله

النسخة العربية الأصلية

من آثار حضرت بهاء الله - مائده آسمانی، جلد 1، صفحه 61

63 -

باب پانزدهم در رضای بقضای الهی و قضای محتوم و معلق در یکی از الواح جمال مبارک میفرمایند :

"... بقضایای محتومه سلطان لا یزالی راضی شده دلتنگ نباشید و ماهو المحتوم عند ربک لن یدله شیء عما خلق بین السموات و الارض چنانچه ما بین عباد مذکور است دو اجل فرض نموده اند از برای هر شیء الاول معلق و الثانی محتوم و لیکن آنچه در این دو مقام ذکر نموده اند لا یسمن و لا یغنی بوده چه که از اصل علم الهی و حکم بالغه صمدانی محرومند الا من شاء ربک و اکثری از ناس بعدم بلوغ بعرفان این دو مقام مقرر و معترفند. در بیان این مطلب مثلی ذکر میشود که شاید آن جناب بحقیقت آن عارف شده ناس را بحفظ الله و قوته از آجال معلقه حفظ نمایند که شاید بنفس محتوم و عرفان او فائز شده موقن شوند. در شمع ملاحظه نمایند که مشتعل است اجل محتوم آن منتهی شدن پیه و فتیل است چه که تا این دو باقی شمع مشتعل و منیر است و چون این دو منتهی شد حتم است اطفای او و البته منطقی خواهد شد و ابدًا تغییر و تبدیل در این مقام راه ندارد آنی تقدیم نجوید و آنی تغییر نپذیرد چنانچه مشهود است و مشاهده میشود ولکن باین حتم مرزوق شود اگر آجال اکوانیه که در نفس اکوان بقدرت رحمن خلق شده اند او را اخذ ننماید و فانی نسازد و این آجال نظر بعدم انقطاع قدرت

ORIGINAL

کلیه الهیه بر کل شیء مشهود آمده فہنئنا لمن بلغ الی منبع العرفان و یكون فی آثار ربہ لمن المتفکرین و یبلغ الی مراد اللہ فی کلماتہ فطوبی للواقفین و البالغین مثلاً ہمین شمع بسا میشود کہ بانہا نرسیدہ اریاح بر او مرور مینماید و یا اسباب دیگر عما خلق منطقی میگردد و خاموش میشود چنانچہ برأی العین مشاہدہ میشود جمیع علوم در نفس ہر شیء ظاہر و مشہود چہ کہ جمیع اشیاء کلمات تکوینیہ الهیہ اند و علوم الہی در خزائن کلمات او مستور و مخزون مگر علومیکہ مخصوص ذات قدم است و احدی را اطلاع بر آن ممکن نہ فسبحانہ عما ینبہ الیہ العالمون . اگر چہ در مقامی جمیع قضایای واردہ محتوم بودہ و خواہد بود و ہمان نفس امضاء دلیل بر حتمیت است و لکن ذکر آن حال در سماء مشیت الہی باقی دیگر تا کی از جبروت مشیت بملکوت بیان آید و از قلم تقدیر تحریر شود و این حدودات مقامیہ و مراتبیہ کہ ذکر میشود نظر بحدودات بشریہ و اسباب ملکیت است کہ از مشیت امکانیہ خلق شدہ و باو راجع میشود و ما عند اللہ و مشیتہ مقدس از شئونات تحدید بودہ و خواہد بود "